

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام عليكم: جناب استاد طاهر زاده عزیز، در خصوص کار تربیتی برای نوجوانان می خواستم راهنمایی بفرمایید. داستان راستان شهید مطهری برای کار با این سن مناسب است؟ برای شروع خوب است یا در اواسط کار؟ اساسا شروع با شهید مطهری را توصیه می کنید؟ یا شروع با عمومات تاریخ اسلام یا احکام یا عقاید؟ یا با زندگی شهدا و علما؟ یا ترکیبی از اینها؟ تاریخ انقلاب اسلامی در چه حدی باید به نوجوان منتقل شود و با چه کتبی؟ نقش، مقدار و زمان داستان و رمان برای کار تربیتی با نوجوان چه جایگاهی دارد؟ اگر ممکن هست چند کتاب عام تر که از لحاظ محتوایی هم مشکل دینی اعتقادی نداشته باشه، معرفی بفرمایید. استفاده از طرحهایی چون کانون های درسی مانند کانون ریاضی برای جذب نوجوان و بهره برداری از فرصتهای جنبی برای کارهای فرهنگی و اخلاقی مانند مطالعه، ورزش، مسائل اخلاقی، قرآنی و ... مخصوصا برای دختران چطور است؟ اساسا باز کردن پای یک رقیب به فضای تربیتی و فرهنگی و استفاده از ظرفیت آن خوب است یا نه؟ با توجه به اینکه نظام آموزشی جدید در کشور ما برای رقابت و کنار زدن فرهنگ دینی و ریشه دار ملت وارد شد و اکنون نیز مهمترین ضربات از ناحیه همین نظام آموزشی در دو دوره کودکی و جوانی - دانشگاه - بر پیکره فکر و فرهنگ و عقیده و عمل وارد می شود. برای کار اخلاقی با نوجوان دعای مکارم الاخلاق و دعاهای صحیفه سجادیه امام سجاد (ع) را مانند دعا در حق پدر و مادر یا معلم و ... چگونه می بینید؟ صحبت های اخلاقی عمومی و نسبتا آسان تر و کاربردی تر برخی اساتید اخلاق مناسب این سن هستند یا نه؟ ورود دانشجویان انقلابی و دغدغه مند به عرصه های تربیتی مساجد و کانونهای آن چطور است و چه آسیبهایی دارد؟ مخصوصا که پرورده نظام حس گرایی هستند که کمترین اطلاعات و توانمندی مذهبی و مهارتهای تربیتی را به آنها منتقل می کند. آیا صرف مطالعات و تجربیات شخصی آنها کفایت می کند که به این عرصه وارد شوند و تدریجا و با مشورت و تجربه اندوزی خلاها را پر کنند و با دانش آموزان ارتباطی از سنخ ارتباط نیمه تربیتی یا خط دهی فکری و عقیدتی و ... داشته باشند؟ اگر نه، پس در چه حد و حدودی باید عمل کنند؟ آیا فضاهای تربیتی و جواب سوالات بالا برای پسران نوجوان و دختران نوجوان متفاوت است یا تقریبا یکی هستند؟ به نظر شما در کار با دختران نوجوان، انتقال مهارتهای زندگی و آماده سازی آنها برای مادری و همسری لازم است یا فعلا باید به کلیات اخلاق و احکام و عقاید و عمومات انقلابی شدن اکتفا کرد؟ اگر باید انتقال داده شود بیشتر باید چه مساله یا شخصیت یا شعاری را محور کار قرار داد؟ و در پایان و ضمن عذر خواهی فراوان، اگر بخواهید در یک کلمه، شعار یا سیاست اصلی برای تربیت مادران آینده را بگویید،

چه خواهد بود؟ مادرانی آینده ای که اکنون در سیستم آموزش و پرورش یا دانشگاه گرفتارند و به بیماری رایج نمره و مدرک و پز شغل دادن، مبتلایند. بنده مایل هستم که از نظرات و راهنمایی های شما استاد بزرگوار در این امر بهره مند شویم. با سپاس بیکران

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کتاب «داستان راستان» برای ابتدای کار نیز مفید است. جمع بین تاریخ اسلام و احکام و عقاید و زندگی شهداء هنر است. کتاب «فروع ابدیت» برای فهم تاریخ اسلام، شروع خوبی است. نوشته های آقای امیرخانی و مهدی شجاعی کمک می کند. حضور در کانون هایی که می فرمایید خوب است به شرطی که افراد ممخض کار علمی که مباحث دینی را به حاشیه می برد، نشوند. تذکرات اخلاقی به هر نحوی خوب است. کتاب «فرزندم؛ این چنین باید بود» بسیاری از نکاتی که به دنبال آن هستید، حضرت برای فرزندشان به میان آورده اند. دانشجویان بصیر و فهمیده ای داریم که در این مورد کمک کنند. مباحث معرفت نفس به عنوان کلیات عقیدتی کمک می کند. عرایضی تحت عنوان «عالم عفاف» در کتاب «زن؛ آن گونه که باید باشد» شده است. موفق باشید